

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

(Συνέχεια ἐν τῷ τόμῳ τοῦ ἔτους 1883 σελ. 26, 86, 148 καὶ 197 καὶ ἐν τῷ τοῦ ἔτους 1884 σελ. 21).

Ἄριθ. 80.

Β'. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΙΑΜΑΤΩΝ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1883 εὐρέθησαν ἐν ταῖς ἐν τῷ ἱερῷ ἀνασκαφαῖς δύο τῶν ὑπὸ τοῦ Παυσανίου μνημονευομένων ἐκείνων στηλῶν (II, 27, 3), ἐν αἷς ἦτο καταγεγραμμένη ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενῶν. Τὴν μίαν τούτων, τὴν σχεδὸν ὅλως πλήρη, ἐδημοσίευσεν τότε, εὐθὺς μετὰ τὴν εὐρεσιν αὐτῆς, ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ (1883, σελ. 197-228) (1). Τῆς ἐτέρας δὲ τὴν δημοσίευσεν ἀνεβαλὸν τότε, εἰς δεκαπέντε τεμάχια τεθραυσμένης καὶ λίαν ἐλλιποῦς οὐσίας, ἐλπίζων ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἀνασκαφῶν ἤθελε φέρει εἰς φῶς καὶ ἄλλα τεμάχια. Καὶ ὄντως, ἐπαναληφθεισῶν τῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ ἔτος 1884 εὐρέθησαν ἔτι ἐπτὰ τεμάχια, ἅτινα προσαρμοσθέντα ἅπαντα (2), (τὸ ὅλον 22 τεμάχια), παρέχουσιν ἡμῖν τὸ ἐνταῦθα δημοσιευόμενον κείμενον.

Ἡ προκειμένη ἐπιγραφή εἶνε τρόπον τινὰ συνέχεια τῆς πρώτης, ὥστε ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς γραφῆς, τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ ἱαμάτων, τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐγένοντο τὰ ἱάματα ταῦτα, τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἐχαράχθη ἡ ἐπιγραφή, τὸν τόπον καὶ τρόπον τῆς εὐρέσεως καὶ ἔτι τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ πάλαι ἀνέκειτο, ὡς πρὸς ταῦτα πάντα παραπέμπω τὸν ἀναγνώστην εἰς ὅσα διὰ μακρῶν ἐξέθηκα ἐν τῇ δημοσίευσί τῆς Α' ἐπιγραφῆς (σελ. 197-199 καὶ 217-220). Ἐνταῦθα μόνον εἰρήσθω τοῦτο, ὅτι ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή ἐκείνη ἄρχεται διὰ τοῦ : Θεός, τύχα ἀγαθὰ, αὕτη ἄρχεται ἀμέσως διὰ τῆς καταγραφῆς τῶν ἱαμάτων, χωρὶς νὰ καταλείπηται κατὰ τὸ ἄνω μέρος τοῦ λίθου οὐδ' ἐλάχιστος χώρος κενός. Τοῦτο δὲ δείκνυσιν ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀποτελεῖ ὅλον τι μετὰ τῆς πρώτης, ὃ ἔστιν ὅτι αἱ ἐν τῷ ἱερῷ ἀνακείμεναι ἐκεῖναι στῆλαι ἀπετέλουν, οὕτως εἰπεῖν, τὸ βιβλίον, ἐν ᾧ

ἦσαν καταγεγραμμένα τὰ ἱάματα τοῦ Ἀσκληπιοῦ· καὶ πρώτη μὲν σελὶς τοῦ βιβλίου τούτου ἦτο ἢ διὰ τοῦ Θεός, τύχα ἀγαθὰ, ἀρχομένη ἐπιγραφή, μία δὲ τῶν λοιπῶν ἡ προκειμένη.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ εἶνε καταγεγραμμένα 23 ἱάματα, 15 γενόμενα εἰς ἄνδρας καὶ 8 εἰς γυναῖκας, ὧν τέσσαρες στεῖραι οὔσαι τῇ βοηθείᾳ τοῦ θεοῦ συνέλαβον! Παρατηρητέον δὲ ὅτι οὔτε ἐν τῇ Α' οὔτε ἐν ταύτῃ ἀναφέρεται ἱαμα γενόμενον εἰς ἐπίσημόν τι γνωστὸν πρόσωπον, διότι, ἐννοεῖται, μόνοι οἱ ἀπλοῖ τῶν ἀνθρώπων ἐδύναντο νὰ εἶνε εἰς ἄκρον δεισιδαίμονες καὶ κατ' ἀκολουθίαν νὰ ἐμπλέκωνται εἰς τὰ τεχνάσματα τῶν ἱερέων τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ νὰ δελεάζωνται ὑπ' αὐτῶν.

Αἱ διαστάσεις τοῦ λίθου ἔχουσιν οὕτως : Ὑψ. 1, 71 πλ. 0,77 πχ. 0,15. Τὰ γράμματα δὲ εἶνε ὀλίγον τι μικρότερα τῶν τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς καὶ διὰ τοῦτο οἱ στίχοι ἀποτελοῦνται ἐκ πλειοτέρων γραμμάτων. Εἶνε δ' ἡ ὅλη ἐπιγραφή εὐανάγνωστος (εἰ καὶ τὰ γράμματα δὲν εἶνε τοσοῦτον εὐκρινῆ οὐδ' οὕτω καλῶς διατηροῦνται, ὡς τὰ τῆς Α' ἐπιγραφῆς), ὥστε τὰ ἐν τῷ κειμένῳ κενὰ προέρχονται ἐξ ἐλλείψεως τεμαχίων τοῦ λίθου· πᾶν ὃ, τι ἐν τῷ λίθῳ διατηρεῖται, ἀνεγνώσθη. Ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐν τῷ τέλει τῶν στίχων ἐλλείποντα γράμματα, παρατηρητέον ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὀρισθῇ ἀκριβῶς, καθότι, τοῦ χαρακτοῦ ἀποφεύγοντος νὰ διαχωρίζῃ τὰ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς γράμματα, οἱ μὲν τῶν στίχων εἶχον κατὰ τὸ τέλος πλειότερα, οἱ δὲ ὀλιγώτερα γράμματα. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐλλειπόντων τούτων γραμμάτων ὀρίζω ὅτε μὲν ἐκ τῆς ἐννοίας ὀρμώμενος (ἐνθα δηλαδὴ ἡ συμπλήρωσις κατ' ἐμὴν γνώμην εἶνε βεβαία), ὅτε δὲ κατὰ προσέγγισιν ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν γραμμάτων, πλεον ἢ ἔλασσον, διότι τοιαύτη εἶνε ἡ ἀπ' ἀλλήλων διαφορὰ τῶν στίχων ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἀποτελούντων αὐτοὺς γραμμάτων.

(1) Αἱ εἰς τὸ ἔθρον μου ἐκείνο παραπομπαὶ ἀντὶ Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 σελ. κτλ. ἔχουσι μόνον συντομίας ἕνεκα Ἐπιγραφή Α'. σελ. ...

(2) Εὐρέθη καὶ ἕτερον τεμάχιον εἰς ἕτερον τῶν αὐτῶν στηλῶν ἀνηκόν.

ΑΡΑΤΑ . . . ΚΑΙΝΑΥΔΡΩΓ . . . ΕΡΤΑΥΤΑΣΑ
 ΝΙΕΣΣΑ . ΚΑΙΕΝΥΓΝΙΟΝ . ΡΗΙΕΔΟΚΕΙΤ
 ΤΑΤΑΝΚ . ΦΑΛΑΝΤΟΣΩΜΑΚΡΑΜΑΣΑΙΚΑΤ
 ΧΝΟΝΥΓ . . ΝΚΑΤΑΛΥΣΑΝΤΑΤΟΣΩΜΑΤΑΝ
 5 ΧΕΝΑΙΔ . . . ΑΔΕΤΟΕΝΥΓΝΙΟΝΤΟΥΤΟΑΓ
 ΛΑΜΒΑΝ . . . ΑΝΘΥΓΑΤΕΡΑΥΓΙΑΙΝΟΥΣΑ
 ΕΡΜΩΝΘ ΝΤΥΦΛΟΝΕΟΝΤΑΙ
 ΠΑΓΟΝ ΕΡΟΗΣΕΤΥΦΛΟΝΑΥ
 ΕΓΚΑΘ ΗΚΑΤΕΣΤΑΣΕ
 10 ΑΡΙΣΤ ΑΝΙΑΑΥΤΑΕΛΜΙΘΑΕ
 ΕΝΤΡΟΙ ΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥΤΕΜ
 ΤΟΥΣΥΙ ΕΟΥΟΥΚΕΡΙΔΑΜΟΥΝΤ
 ΤΑΓΚΕΦΑ ΤΑΜΕΙΝΟΥΔΥΝΑΜΕΝΟ
 ΤΟΝΑΣΚΛ ΡΩΣΜΟΛΗΙΜΕΤΑΞΥΔΕ
 15 ΡΕΥΣΟΡΗΙ ΑΝΚΕΦΑΛΑΝΑΦΑΙΡΗΜ
 ΣΑΣΔΕΝΥΚΤ ΙΣΤΑΓΟΡΑΟΥΙΝΕΙΔΕ
 . ΠΙΘΕΙΣΤ ΦΑΛΑΝΕΠΙ . . ΝΤΡΑΧΑ
 . . ΤΑΝΑΥΤ ΕΛΕ // ΝΤΑΝΕ . . ΙΘΑΚΑ
 . . ΕΓΕΝΕΤ Π . . ΤΡΑΙ
 20 ΛΠΟΚΟΛΥΜ . . . ΑΣΕΙΣΤΑΝΘ ΑΝΕ
 ΞΗΡΟΝΚΥΚ . . . ΠΕΤΡΑΙΣΠΕΡ ΜΕΝ
 ΑΝΕΥΡΕΙΝ . . ΤΑΔΕΤΟΥΤΟΟΡΑΤ . . ΑΥΤ
 ΤΕΥΩΝΠΑΡ . ΣΚΛΑΠΙΩΙΕΝΤΩΙ ΩΙ
 ΝΥΓΝΙΟΝ . . ΔΕΕΔΟΚΕΙΑΥΤΟΝΟΘ Α
 25 ΟΤΙΤΟΥΤ . ΙΕΣΤΙΟΥΟΣΑΥΤΟΥΕΞ
 ΠΕΤΡΑΝΑ . ΗΥΡΕΤΟΜΠΑΙΔΑΕΒΔΕΜ
 ΕΚΥΗΣΕΑ . . ΑΕΜΠΑΝΤΙΕΟΥΣΑΦΟΡΑΖ /
 ΘΕΥΔΕΩΣΔΕΟΥΘΕΝΕΝΥΓΝΙΟΝΕΝΑΡΓ .
 ΤΟΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΣΥΜΒΟΛΗΣΑΙΤΙΣΠΕ
 30 ΝΟΙΣΕΔΟΞΕΤΑΝΟΥΙΝΕΥΠΡΕΠΗΣΑΝΗΡ
 ΞΙΑΣΤΑΣΑΥΤΩΝΕΚΕΛΗΣΑΤΟΘΕΜΕΝΤΑ
 ΡΟΝΕΠΕ . ΤΑΤΑΓΚΟΙΛΙΑΝΑΥΤΑΣΑΝΣΧ
 ΠΟΛΥ . . . ΠΟΔΑΝΙΠΤ . ΡΑΣΣΥΝΡΑΥΑΣΔ
 ΤΑΝΓΥΝΑΙΚΑΤΑΝΤΕΠΑΡΟΥΣΙΑΝΤΑΝΑ
 35 ΚΑΙΙΑΤΡΑΕΚΕ . . . ΟΑΠ // ΠΕΜΠΕΙΝΕΙΣ
 ΣΑΤΟΠΑΙΔΑΑ . . . ΑΤΑΝΟΥΤΟΣΦΥΜΑΕ
 ΔΑΥΤΟΝΠΟΙΤ // // ΘΕ // ΝΚΥ . ΝΤΩΝΙΑΡΩΝ
 ΚΑΙΥΓΙΗΕΡΟΗ . Ε ΑΝΗΡΕ
 ΤΟΣΕΓΚΑΘΕΥΔΩΝΕΝ ΝΕΙΔΕΕΔ .
 40 ΕΡΟΜΕΝΟΙΣΥΠΗΡΕΤΑ ΛΑΑΒΟ . ΤΑ
 ΚΟΙΛΙΑΝΑΥΤΟΣΔΕΦΕΥ ΤΟΥΔΕΣ
 ΠΤΟΝΜΕΤΑΔΕΤΟΥ ΠΙΟΝΑ
 ΜΕΙΝΤΟΕΛΚΟΣΚΑΙ Α . . . ΠΑΛΙΝΚ

ΜΑΤΗΡΕΝΕΚΑΘΕΥΔΕΝΓΛΛΑΚΕΔΑΙΜΟ
 ΑΣΘΥΓΑΤΡΟΣΟΥΤΟΝΘΕΟΝΑΠΟΤΑΜΟΝ
 ΩΤΟΝΤΡΑΧΑΛΟΝΕΧΟΝΩΣΔΕΞΕΡΡΥΑΣ
 ΚΕΦΑΛΑΝΠΑΛΙΝΕΠΙΘΕΜΕΝΕΠΙΤΟΝΑ
 ΧΩΡΗΣΑΣΑΕΙΣΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΑΚΑΤΑ 5
 ΝΚΑΙΤΟΑΥΤΟΕΝΥΓΝΙΟΝΩΡΑΚΥΙΑΝ
 ΑΣΑΤΟΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΤΑΙΑΤΡΑΟΥΚΑ
 ΘΙΣΑΦΙΚΟΜΕΝΟΝΔΑΥΤΟΝΚΑΙΠΑΛΙΝ

ΧΟΥΣΑΕΝΤΑΙΚΟΙΛΙΑΙΕΝΕΚΑΘΕΥΔΕ 10
 ΕΝΕΙΚΑΙΕΝΥΓΝΙΟΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΟΥ
 ΟΣΑΥΤΟΥΑΛΛΕΝΕΠΙΔΑΥΡΩΙΕΟΝΤΟΣ
 ΥΣΔΕΠΙΘΕΜΕΝΠΑΛΙΝΠΕΥΑΙΤΙΝΑΠΟ 15
 ΑΜΕΡΑΕΠΙΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙΚΑΙΟΙΑΡ
 ΕΝΑΝΑΠΟΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣΤΑΣΕΦΕΡΠΟΥ
 ΕΔΟΚΕΙΟΙΟΘΕΟΣΙΚΩΝΕΞΕΠΙΔΑΥΡΟ
 ΛΟΝΜΕΤΑΤΑΥΤΑΑΝΣΧΙΣΣΑΣΤΑΓΚΟΙΛ 20
 ΙΣΥΡΡΑΥΑΙΠΑΛΙΝΚΑΙΕΚΤΟΥΤΟΥΥΓ
 ΠΑΙΣΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΣΑΔΙΚΟΣΟΥΤΟΣ
 ΠΕΙΤΑΔΕΝΔΡΥΩΝΕΙΣΤΟΠΟΝΑΦΙΚΕΤΟ 25
 ΟΝΚΑΙΟΥΚΕΔΥΝΑΤΟΕΞΟΔΟΝΟΥΔΕΜΙ
 ΟΥΩΣΟΥΘΑΜΕΙΠΕΡΙΕΤΥΓΧΑΝΕΜΑΣ
 ΕΝΕΚΑΘΕΥΔΕΠΕΡΙΤΟΥΠΑΙΔΟΣΚΑΙΕ
 ΓΕΙΝΕΙΣΤΙΝΑΧΩΡΑΝΚΑΙΔΕΙΞΑΙΟΙΔ 30
 ΝΔΕΚΤΟΥΑΒΑΤΟΥΚΑΙΔΑΤΟΜΗΣΑΣΤΑ
 Ν ΣΩΣΤΡΑΤΑΦΕΡΑΙ
 ΝΕΙΣΤΟΙΑΡΟΝΑΦΙΚΟΜΕΝΑΕΝΕ
 ΣΕΩΡΗΠΑΛΙΝΟΙΚΑΔΕΑΠΕΚΟΜΙ
 ΡΙΚΟΡΝΟΥΣΑΥΤΑΙΚΑΙΤΟΙΣΦ
 ΟΣΠΥΘΟ 35
 ΝΙΑΙΝΑΝΕΦΑΣΤΑΝΣΩΣΤΡ
 ΙΣΑΣΕΞΑΙΡΕΙΠΛΗΘΟΣ
 Ε ΑΣΤΕΡΑΚΑΙΠΟΗΣΑ
 ΥΤ . . . ΑΡΕΝΕΦΑΝΙΞΕΟΑΣΚΛΑΠΙΟΣ
 ΕΠΙ . . . Ρ . . . ΚΥΩΝΙΑ 40
 ΝΤΟ . . . ΑΛΩΙΕΙΧΕΑΦΙΚΟΜΕΝΟ
 Υ . . . ΑΙΓΛΩΣΣΑΙΕΘΕΡΑΓΕΥΣΕ
 . . . ΣΤΑΣΚΟΙΛΙΑΣΕΛΚΟΣΕΧΩΝΟΥ
 . . . ΑΥΤΩΙΟΘΕΟΣΓΟΙΤΑΞΑΙΤΟΙΣ
 ΣΑΥΤΟΝΙΣΧΕΙΝΟΓΩΣΤΑΜΗΙΟΥΤΑΝ
 ΥΛΛΑΒΟΝΤΑΣΝΙΝΠΟΙΔΗΣΑΙΠΟΙΡΟ
 ΝΣΧΙΣΣΑΝΤΑΤΑΓΚΟΙΛΙΑΝΕΚΤΑ
 ΑΙΛΥΘΗΜΕΝΕΚΤΩΝΔΕΣΜΩΝΚΑΙ

Κ Τ Ο Υ Τ Ο Υ Υ Γ Ι Η Σ Ε Ξ . . . Ε Τ Ο Δ Ε Δ Α Π Ε Δ Ο
 45 Π Λ Ε Ο Ν Η Σ . . . Κ Λ Ε Ι Ν Α Τ Α Σ Θ Η
 Θ Ο Σ Τ Ι Π Α Μ Π Ο Λ Υ Φ Θ Ε . . Ω Ν Ε Ν Τ Ω Ι Σ Ω Μ Α
 Δ Ε Κ Α Ι Ο Ρ Η Ι Ο Ψ Ι Ν Ε Δ Ο Κ Ε Ι Α Υ Τ Ο Ν Ν Ι Ν Ο
 Τ Α Σ Τ Α Σ Α Σ Ο Ρ Θ Ο Ν Σ Α . . Ι Τ Ι Ν Ι Τ Ο Υ Σ Φ Θ
 50 Θ Α Ι Ρ Ε Ι Ν Α Μ Ε Ρ Α Σ Δ Ε Γ . Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ Ε Κ Τ Ο
 Α Γ Ε Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Κ Ε Φ Α Α Σ . Λ Γ Ο Σ Ο Υ Τ Ο Σ Α Γ
 Τ Ο Μ Π Ο Ν Ο Ν Τ Α Σ Κ Ε Φ Α Λ Α . Ω Σ Ε Ν Τ Ω Ι Α Β Α
 Π Ν Ι Ο Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε Ι Α Υ Τ Ο Ν Ο Θ Ε Ο Σ Ι Α Σ
 Θ Ο Ν Α Σ Τ Α Σ Α Σ Γ Υ Μ Ν Ο Ν Π Α Γ . . Α Τ Ι Ο Υ Π Ρ
 Θ Ε Ι Σ Α Σ Υ Γ Ι Η Σ Ε Ξ Η Λ Θ Ε Κ Α Ι Ο Υ Μ Ε Τ Α Π Ο
 55 Π Α Γ Κ Ρ Α Τ Ι Ο Ν . . . Γ Ο Ρ Γ Ι Α Σ Η Ρ
 Τ Ι Ν Ι Τ Ρ Ω Θ Ε Ι Σ Ε Ι Σ Τ Ο Μ Π Λ . Υ Μ Ο Ν Α Τ Ο Ξ
 Ε Μ Π Υ Ο Σ Η Σ Ο Υ Τ Ω Σ Φ Ο Δ Ρ Ω Σ Ω Σ Τ Ε Ε Ρ Τ Α Κ
 Π Υ Ο Υ Σ Ω Σ Δ Ε Ν Ε Κ Α Θ Ε Υ Δ Ε Ο Ψ Ι Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ
 60 Λ Ε Ι Ν Ε Κ Τ Ο Υ Π Λ Ε Υ Μ Ο Ν Ο Σ Α Μ Ε Ρ Α Σ Δ Ε Γ Ε
 Δ Α Ε Ν Τ Α Ι Σ Χ Ε Ρ Σ Ι Φ Ε Ρ Ω Ν
 Δ Ω Ν Α Υ Τ Α Ε Ν Κ Α Ο Ε Υ Δ Ο Υ Σ Α Ε Ν Υ Π Ν Ι Ο Ν Ε
 Ο Σ Α Γ Κ Α Λ Υ Ψ Α Ι Μ Ε Τ Α Δ Ε Τ Ο Υ Τ Ο Τ Ο Ν Θ Ε Ο
 Τ Ο Υ Τ Α Ι Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Α Ι Υ . Ο Σ Ε Ξ Α Ρ Υ Β Β Α
 Ο Σ Ο Φ Θ Α Λ Μ Ο Υ Σ Ο Υ Τ Ο Σ Ε Ν Τ Ι Ν Ι Μ Α Χ Α Ι Υ
 65 Ρ Ω Ν Τ Ω Ν Ο Φ Θ Α Λ Μ Ω Ν Τ Υ Φ Λ Ο Σ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο Κ
 Π Ρ Ο Σ Ω Π Ω Ι Π Ε Ρ Ι Ε Φ Ε Ρ Ε Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ Δ Ω Ν .
 Ε Ξ Ε Λ Κ Υ Σ Α Ν Τ Α Τ Ο Β Ε Λ Ο Σ Ε Ι Σ Τ Α Ρ
 Λ Ι Ν Ε Ν Α Ρ Μ Ο Ξ Α Ι Α Μ Ε Ρ Α Σ Δ Ε Γ Ε Ν
 // Ε Ρ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Α Λ Ι . Ο Σ Φ Ο Ι Σ Ι Ι
 70 . Ω Ρ Η Ε Φ Α Μ Α Ξ Α Σ
 . Ω Ν Ι Α Ρ Ω Ν Ε Π Ι
 . . Γ Μ Ε Ν Ο Σ Π Ε Ρ . . Ο /
 . . Ι Τ Ο Υ Θ Ε Ρ Σ . Ν Δ Ρ Ο Υ
 . . Σ Κ Α Τ Α Β Α . . Ο Ν Θ Ε Ρ
 75 Ο Υ Σ Α Σ Τ Ο Γ Ε Γ Ε
 Ι Ε Ρ Ο Ν Ε Ι Σ Ε Π Ι Δ Α
 Δ Ο Ξ Ε Τ Α Ι Π Ο Λ Ι Ε Ι Σ Δ
 Ω Ν Τ Ι Ο Δ Ε Θ Ε Ο Σ Ε Χ Ρ
 Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ο Υ Τ Ε Μ Ε Ν Ο Σ Κ
 80 Τ Ο Ι Α Ρ Ο Ν Α Ν Α Γ Γ Ε Λ Θ Ε Ν
 Ι Δ Ρ Υ Σ Α Τ Ο Τ Ε Μ Ε Ν Ο Σ Α Σ Κ Λ
 Σ Θ Ε Ν Τ Α Ε Ρ Ε Τ Ε Λ Ε Σ Ε
 Κ Ν Ω Ν Α Υ Τ Α Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ Δ Ο Υ
 Ε Σ Σ Ε Ι Σ Θ Α Ι Γ Ε Ν Ε Α Γ Κ Α Ι Ε
 85 Τ Ε Ρ Α Ν Α Υ Τ Α Δ Ε Φ Α Μ Ε Ν Ε Π Ι
 Α Υ Τ Ο Υ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο Α Υ Τ Α Ι Υ Ι

Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Σ Χ Ω Λ Ο Σ Ο Υ Τ Ο Σ
 Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ Δ Ω Ν Δ Ε Ο Υ Ι Ν Ε Ι Δ Ε
 Ρ Ο Ι Τ Α Σ Σ Ε Ι Ν Α Υ Τ Ω Ι Κ Λ Ι Μ Α
 90 Π Ι Τ Ο Ν Ν Α Ο Ν Α Υ Τ Ο Σ Δ Ε Τ Ο Μ Ε
 . . . Λ Λ Ε Ν Κ Α Ι Α Ν Ω Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Θ
 . Α Ι Τ Α Γ Κ Λ Ι Μ Α Κ Α Μ Ι Κ Ρ Ο Ν Κ Α
 Π Ρ Α Τ Ο Ν Α Γ Α Ν Α Κ Τ Ω Ν Τ . Ι Π Ρ Α
 Λ Ω Ι Ε Ο Ν Τ Ι Α Π Ο Τ Ο Λ Μ Α Μ
 95 Ξ Η Λ Θ Ε Κ Α Φ . Σ
 Κ Λ Α Π Ι Ο Υ Θ Ε Ρ Α Π Ε Υ Μ Α Σ Ι Ν Ε Ρ
 Δ Ε Τ Α Ι Λ Ε Γ Ω Ν Ω Σ Ε Ι Δ Υ Ν Α Μ Ι Ν
 Τ Α Σ Υ Β Ρ . Ο Σ Ρ Ο Ι Ν Α Σ Λ Α Μ Β Α Ν Ω
 Τ Ο Υ Β Ο Υ Κ Ε Φ Α Λ Α Ε Ν Τ Α Ι Ε Δ Ρ Α Ι
 100 Μ Ε Ν Τ Ο Μ Ρ Ο Δ Α Π Α Ρ Α Χ Ρ Η Μ Α Κ Α Ι
 Υ . Τ Ε Ρ Ο Ν Δ Ε Ρ Ο Λ Λ Α Κ Α Θ Ι Κ Ε Τ Ε Υ
 Κ Λ Ε Ι Μ Ε Ν Η Σ Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ Α Κ Ρ Α Τ Η Σ
 Τ Ο Ν Ε Ν Ε Κ Α Θ Ε Υ Δ Ε Κ Α Ι Ο Υ Ι Ν Ε Ι Δ
 Ρ Ι Ε Λ Ι Ξ Α Ι Π Ε Ρ Ι Τ Ο Σ Ω Μ Α Κ Α Ι Μ Ι Κ
 105 Ν Ι Ν Ε Π Ι Τ Ι Ν Α Λ Ι Μ Ν Α Ν Α Σ Τ Ο Υ Δ Ω Ρ
 Δ Α Υ Τ Ο Υ Ε Θ Ε Ν Δ Ι Α Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Ν Α
 Λ Ο Υ Σ Τ Ω Ν Α Ν Θ Ρ Ω Π Ω Ν Ε Ι Σ Τ Α Υ Τ Α Φ Α
 Φ Ι Κ Ν Ω Ν Τ Α Ι Ε Ι Σ Τ Ο Τ Ε Μ Ε Ν Ο Σ Ε Ο Ν Τ Ε
 Τ Ο Ι Ο Υ Τ Ο Ν Ρ Ο Ι Η Σ Ο Ι Α Λ Λ Υ Γ Ι Η Α Ρ Ο Π
 110 Κ Η Θ Η Ξ Ε Ξ Η Λ Θ Ε Δ Ι Α Ι Τ Ο Σ Κ Υ Ρ
 Ν Ε Τ Ω Γ Γ Ο Ν Α Τ Ω Ν Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ Δ Ω Ν Δ Ε Ε Ν Υ
 Τ Ο Υ Σ Υ Π Η Ρ Ε Τ Α Σ Κ Ε Λ Ε Σ Θ Α Ι Α Ε Ι Ρ Α Μ Ε
 Δ Υ Τ Ο Κ Α Ι Κ Α Τ Α Θ Ε Μ Ε Ν Π Ρ Ο Τ Ο Υ Ν Α Ο Υ Ε
 Κ Α Ν Α Ρ Μ Α Ξ Ε Υ Ξ Α Ν Τ Α Τ Ο Ν Ο Ε Θ Ν Ι Π Ρ Ω Ν Π
 115 Κ Λ Ω Ι Κ Α Ι Κ Α Τ Α Π Α Τ Ε Ι Ν Ι Ν Τ Ο Ι Σ Ι Ρ Ρ Ο Ι
 Ν Ε Σ Θ Α Ι Ε Υ Θ Υ Σ Α Μ Ε Ρ Α Σ Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ
 Δ Α Ε Κ Κ Ε Θ Υ Α Υ Τ Α Π Ε Ρ Ι Π Α Ι Δ Ω Ν Ε Γ Κ Α Θ Ε
 Κ Ε Ι Ο Ι Ε Ν Τ Ω Ι Υ Π Ν Ω Ι Δ Ρ Α Κ Ω Ν Ε Π Ι Τ Α Σ Γ
 Π Α Ι Δ Ε Σ Ο Ι Ε Γ Ε Ν Ο Ν Τ Ο Ρ Ε Ν Τ Ε Τ Ι
 120 Θ Ε Ι Σ Υ Ρ Ο Τ Ο Ν Ο Φ Θ Α Λ Μ Ο Ν Ο Υ Τ Ο Σ Ε Γ Κ Α Θ
 Κ Ε Ι Ο Ι Ο Θ Ε Ο Σ Ρ Ο Ι Α Ν Τ Ρ Ι Υ Α Σ Ε Γ Χ Ε Ι Ν Ε
 Η Σ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο Ε Ρ Α Σ Ι Π Π Α Ε Κ Κ Α Φ Υ
 Ε Ι Χ Ε Τ Α Γ Γ Α Σ Τ Ε Ρ Α Κ Α Ι Ε Π Ε Ρ Ρ Η Τ Ο Ο Λ Α
 Θ Ε Υ Δ Ο Υ Σ Α Δ Ε Ε Ν Υ Π Ν Ι Ο Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε Ι
 125 Β Ω Ν Φ Ι Λ Η Σ Α Ι Ν Ι Ν Μ Ε Τ Α Δ Ε Τ Ο Υ Τ Ο Φ Ι Α Λ
 Κ Α Ι Κ Ε Λ Ε Σ Θ Α Ι Ε Κ Π Ι Ε Ι Ν Ε Π Ε Ι Τ Α Ε Μ Ε Ι
 Δ Ε Ε Μ Π Λ Η Σ Α Ι Τ Ο Λ Ω Π Ι Ο Ν Τ Ο Α Υ Τ Α Σ Α Μ Ε
 Τ Ο Λ Ω Π Ι Ο Ν Μ Ε Σ Τ Ο Ν Ω Ν Ε Ξ Η Μ Ε Σ Ε Κ Α Κ Ω Ν
 Τ Ο Ν Ι Κ Α Σ Ι Β Ο Υ Λ Α Μ Ε Θ Α Ν Ι Α Π Ε Ρ

130 Ε Ν Υ Γ Ν Ι Ο Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε Ι Ο Ι Ο Θ Ε Ο Σ Δ Ρ Α
 Φ Ε Ρ Ω Ν Π Α Ρ Α Υ Τ Α Ν Τ Ο Υ Τ Ω Ι Δ Ε Σ Υ Γ Γ Ε Ν Ε
 Γ Α Ι Δ Ε Σ Ο Ι Ε Γ Ε Ν Ο Ν Τ Ο Ε Ι Σ Ε Ν Ι Α Υ Τ Ο Ν Ε
 Κ Ι Α Ν Ο Σ Π Ο Δ Α Γ Ρ Α Ν Τ Ο Υ Τ Ο Υ Υ Π Α Ρ Χ Α Ν Π
 Α Υ Τ Ο Υ Τ Ο Υ Σ Π Ο Δ Α Σ Κ Α Ι Ε Ξ Α Ι Μ Α Σ Σ Ω Ν Υ

Ἀράτα [Μά]καινα. ὕδρωπα. [Υπ]έρ ταύτας ἁ μάτηρ ἐνεκάθευδεν, ἐλ Λακεδαιμό-
 νι ἔσσα[ς], καὶ ἐνύπνιον [ό]ρηι· ἐδόκει τὰς θυγατρὸς οὐ τὸν θεὸν ἀποταμόν-
 τα τὰν κ[ε]φαλάν τὸ σῶμα κραμάσαι κάτω τὸν τράχαλον ἔχον, ὡς δ' ἐξερρύα συ-
 χὸν ὑγ[ρό]ν, καταλύσαντα τὸ σῶμα τὰν κεφαλάν πάλιν ἐπιθέμεν ἐπὶ τὸν αὐ-
 5 χένα. Ἰδ[οῦ]σα δὲ τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, ἀγχωρήσασα εἰς Λακεδαιμόνα κατα-
 λαμβάν[ει τ]ὰν θυγατέρα ὑγιαίνουσαν καὶ τὸ αὐτὸ ἐνύπνιον ὠρακυῖαν.
 Ἐρμων θ[ά]σιος. Τοῦτο]ν τυφλὸν ἐόντα ἴασατο, μετὰ δὲ τοῦτο τὰ ἴατρα οὐκ ἀ-
 πάγον[τα] ἐπόησε τυφλὸν αὐθις· ἀφικόμενον δ' αὐτὸν καὶ πάλιν
 ἐγκαθ[ε]ύδοντα ὑγιῆ κατέστασε.

10 Ἀριστ[αγ]όρα τροζ[α]ρία. Αὐτὰ ἔλμιθα ἔχουσα ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐνεκάθευδε
 ἐν Τροζ[ᾶ]νι, ἐν τῷ] τοῦ Ἀσκληπιοῦ τεμένει, καὶ ἐνύπνιον εἶδε. Ἐδόκει οὐ
 τοὺς υἱ[οὺς] τοῦ θεοῦ, οὐκ ἐπιδαμοῦντος αὐτοῦ ἀλλ' ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐόντος,
 τὰγ κεφα[λάν] ἀπο]ταμεῖν, οὐ δυναμένους δ' ἐπιθέμεν πάλιν π[ε]μψαι τινὰ ποι
 τὸν Ἀσκληπιόν, ὅ]πως μόλι. Μεταξὺ δὲ ἡμέρα ἐπικαταλαμβάνει καὶ ὁ ἱερ-
 15 ρεὺς ὄρηι [ὑ]παρ τ]ὰν κεφαλάν ἀφαιρημένην ἀπὸ τοῦ σώματος. Τὰς ἐφερπού-
 σας δὲ νυκτ[ὸς] Ἀρισταγόρα ὄψιν εἶδε, ἐδόκει οἱ ὁ θεός, ἰκῶν ἐξ Ἐπιδαύρου,
 [ε]πιθεῖς τ[ὰ]γ κεφαλάν ἐπὶ [τὸ]ν τράχαλον, μετὰ ταῦτα ἀνσχίσσας τὰγ κοιλ[ί]-
 [αν] τὰν αὐτ[ᾶς] ἐξ[ε]λε[ί]ν τὰν ἔλμ[ι]θα καὶ συρράψαι πάλιν· καὶ ἐκ τούτου ὑγι-
 ῆς ἐγένετο. [Υ]π[ὸ] π[ε]τραι παῖς Ἀριστόκριτος ἀλικός. Οὗτος
 20 ἀποκολυμ[β]άσ[ας] εἰς τὰν θ[ε] . . .]αν ἔπειτα δενδρυῶν εἰς τόπον ἀφίκετο
 ξηρόν, κύκ[λωι] πέτραις περιεχ[ό]μενον, καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐξοδὸν οὐδεμί-
 αν εὔρειν. [Με]τὰ δὲ τοῦτο ὁ πατήρ [αὐ]τοῦ, ὡς οὐθαμεῖ περιετύγχανε μασ-
 τεύων, παρ' [Ἀ]σκληπιῶ ἐν τῷ [Ἀθάτ]ω ἐνεκάθευδε περὶ τοῦ παιδὸς καὶ ἐ-
 νύπνιον [εἶ]δε· ἐδόκει αὐτὸν ὁ θε[ὸς] ἄγειν εἰς τινὰ χώραν καὶ δεῖξαι οἱ δι[ε]-
 25 ὅτι τουτ[ε]ί ἐστι ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ἐξ[ε]λθῶν δ' ἐκ τοῦ Ἀθάτου καὶ λατομήσας τὰ[μ]
 πέτρην ἀ[ν]ηῦρε τὸμ. παῖδα ἐβδεμ[αῖ]ον. Σωστράτα φερα[ῖ]α ἔτος
 ἐκύησε. Α[ῦ]τα, ἐμ παντὶ ἐοῦσα, φοράδαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀφικομένα ἐνεκ[α]-
 θευδε, ὡς δὲ οὐθὲν ἐνύπνιον ἐναργ[ε]ῖς ἐώρη, πάλιν οἴκαδε ἀπεκομ[ί]ζε-
 30 το. Μετὰ δὲ τοῦτο συμβολῆσαι τις περὶ Κόρνοους αὐτᾶι καὶ τοῖς [ἐπομέ]-
 ξίας τὰς αὐτῶν ἐκελήσατο θέμεν τὰν [κ]λίναν, ἐφ' ἃς τὰν Σωστρ[ά]ταν ἔφε-
 ρον, ἔπε[ι]τα τὰγ κοιλίαν αὐτᾶς ἀνσχίσσας ἐξαιρεῖ πλῆθος [ἐλμίθων(;)πάμ]-
 πολυ, [δύο;] ποδανιπτ[ῆ]ρας, συνράψας δὲ τὰν γαστέρα καὶ πώσ[ας] ὑγιῆ
 τὰν γυναῖκα, τὰν τε παρουσίαν τὰν αὐτ[οῦ] παρενεφάνιζε ὁ Ἀσκληπιὸς
 35 καὶ ἴατρα ἐκέ[λε]το ἀπ[ο]πέμπειν εἰς Ἐπί[δα]υρον. Κῶων ἰα-
 σατο παῖδα ἀ[ἰγιν]άτα[r]. Οὗτος φῦμα ἐν τ[ῷ] τραχ[άλ]ωι εἶχε· ἀφικόμενο[ν]
 δ' αὐτὸν ποῖ τ[ὸν] θε[ὸ]ν κύ[ω]ν τῶν ἱερῶν ὑ[παρ τ]ᾶι γλώσσαι ἐθεράπευσε

Κ Ο Ν Τ Α Μ Ε
 Σ Θ Α Ι Α Υ Τ Α
 Ρ Ξ Ε Ν Ε Σ Δ
 Ο Τ Ι Π Ο Ρ Ε Υ Ο
 Γ Ι Η Ε Π Ο Η

130

- καὶ ὑγιῆ ἐπόη[σ]ε. Ἄρηρ ἐ[ρτὸ]ς τᾶς κοιλάς ἔλκος ἔχων. Οὗ-
 40 τος ἐγκαθεύδων ἐν[ύπνιο]ν εἶδε. Ἐδ[όκει] αὐτῷ ὁ θεὸς ποῦτάξει τοῖς
 ἐπομῆνοις ὑπηρέτα[ις συ]λλαβό[ν]τας αὐτὸν ἴσχειν, ὅπως τάμηι οὐ τὰν
 κοιλίαν, αὐτὸς δὲ φεύ[γειν], τοὺς δὲ συλλαβόντας νιν ποιδῆσαι ποῖ ρό-
 πτον, μετὰ δὲ τοῦ[το τὸν Ἄσκλη]πιὸν ἀνσχίσσαντα τὰγ κοιλίαν ἐκτα-
 45 μείν τὸ ἔλκος καὶ συνρ[ά]ψαι πάλιν καὶ λυθῆμεν ἐκ τῶν δεσμῶν· καὶ ἐ-
 κ τούτου ὑγιῆς ἐξῆλθε, τὸ δὲ δάπεδον ἐν τῷ Ἀβάτῳ αἵματος κατὰ-
 πλεον ἦς. Κλειάτας θηβ[αῖ]ος ὁ τοὺς φθειρας. Οὗτος πλη-
 θὸς τι πάμπου φθειρ[ι]ῶν ἐν τῷ σώματι ἔχων ἀφικόμενος ἐνεκάθευ-
 δε καὶ ὀρθῆ ὄψιν, ἐδόκει αὐτὸν νιν ὁ θεὸς ἐγδύσας, καὶ γυμνὸν κα-
 50 ταστάσας ὀρθόν, σά[ρω]ι τινὶ τοὺς φθειρας ἀπὸ τοῦ σώματος ἀποκα-
 θαίρειν. Ἀμέρας δὲ γ[ε]νομένης ἐκ τοῦ Ἀβάτου ὑγιῆς ἐξῆλθε.
 Ἀγέστρατος, κεφαλᾶς [ᾶ].λγος. Οὗτος ἀγρυπνίας συνεχόμενος διὰ
 τὸμ πόνον τᾶς κεφαλᾶς[ς], ὡς ἐν τῷ Ἀβάτῳ ἐγένετο καθύπνωσε καὶ ἐν[θ]-
 55 πνιον εἶδε· ἐδόκει αὐτὸν ὁ θεός, ἰασάμενος τὸ τᾶς κεφαλᾶς ἄλγος, ὀρ-
 θὸν ἀστάσας γυμνὸν παγ[κρ]ατίου προβολὰν διδάξει. Ἀμέρας δὲ γενη-
 θείσας ὑγιῆς ἐξῆλθε, καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον τὰ Νέμεα ἐνίκασε
 60 παγκράτιον. Γοργίας ἠρακλειώτας, πῦος. Οὗτος ἐμ μάχαι
 τινὶ τρωθεὶς εἰς τὸν πλ[ε]ύμονα τοξε[ύ]μ[α]τι ἐνιαυτὸγ καὶ ἐξάμνηνον
 ἔμπυος ἦς οὕτω σφοδρῶς, ὥστε ἐπτά καὶ ἐξήκοντα λεκάνας ἐπέπλησε
 πύους· ὡς δ' ἐνεκάθευδε ὄψιν εἶδε, ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς τὰν ἀκίδα ἐξε-
 65 λείν ἐκ τοῦ πλεύμονος. Ἀμέρας δὲ γενομένης ὑγιῆς ἐξῆλθε τὰν [ἀκί]-
 δα ἐν ταῖς χερσὶ φέρων. Ἀνδρομάχα ἐξ Ἀπειρο[υ], π[ερ]ὶ παι]-
 δων. Αὐτὰ ἐγκαθεύδουσα ἐνύπνιον εἶδε, ἐδόκει αὐτῇ
 ος ἀγκαλύψαι μετὰ δὲ τοῦτο τὸν θεὸν ἀψασθαὶ οὐ τα ἐκ τοῦ]
 70 του τᾶ Ἀνδρομάχαι υ[ί]ος ἐξ Ἀρύβθα ἐγένετο. Α
 ος ὀφθαλμοῦς. Οὗτος ἐν τινὶ μάχαι ὑπὸ δο[ρα]τος πλ[α]γείς ἀμφοτέ]-
 65 ρων τῶν ὀφθαλμῶν τυφλὸς ἐγένετο καὶ τὰν λόγχαν [ἐνιαυτὸν (;) ἐν τῷ]
 προσώπῳ περιέφερε, ἐγκαθεύδων [δ]ὲ ὄψιν εἶδε. Ἐδ[όκει] οἱ τὸν θεόν],
 ἐξεκλύσαντα τὸ βέλος εἰς τὰ β[λέφα]ρα, τὰς καλουμ[ένας] π[ά]-
 λιν ἐναρμόξει. Ἀμέρας δὲ γεν[ο]μένης ὑγιῆς ἐξῆλθε].
 [Θ]έρσανδρος ἀλικός, φθισιακός. Οὗτος ἐγκαθεύδων ὄψιν εἶδε
 70 [ἐ]ώρη ἐφ ἀμάξας εἰς αλιεῖς
 [τ]ῶν ἰαρών ἐπι ος ἦς το πολ
 . . γμένος περ[ὶ] [τ]ῶν λου των δ
 [τῆ]ι τοῦ Θερο[ῦ]νδρου οἱ ο δρ
 . ος καταθ[ᾶς τ]ὸν Θέρ[σανδρον] ε πολ

- 75 ουσας τὸ γεγε[νημένον] ουμ
 . . [τ]ὸ ἱερὸν εἰς Ἐπίδα[υρον]
 . . [εἰ]δοξε τᾶι πόλι εἰς Δ[ελφούς]
 . . . ωντι, ὁ δὲ θεὸς ἔχρ[ησε]
 Ἄσκληπιοῦ τέμενος κ
- 80 τὸ ἱερὸν ἀναγγε[λθεν]
 ἰδρύσατο τέμενος Ἄσκλη[απιου] τὰ νομι
 σθέντα ἐπετέλεσε. [περὶ τέ]-
 κτων. Αὐτὰ ἐγκαθεύδου[σα ἐνύπνιον εἶδε, ἐδόκει οἱ τὸν θεὸν εἰπεῖν]
 ἐσσεῖσθαι γενεάγ καὶ ἐ[περωτῆν νιν]
- 85 τέραν, αὐτὰ δὲ φαμεν ἐπι [καὶ ἐκ τούτου ἐντὸς ἐνι]-
 αυτοῦ ἐγένετο αὐτᾶι υἱ[ός].
 ἐπιδαύρειος χωλός. Οὗτος [χωλὸς ἐὼν φοράδαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀφίκετο],
 ἐγκαθεύδων δὲ ὄψιν εἶδε, [ἐδόκει οἱ ὁ θεός]
 ποιτάσσειν αὐτᾶι κλίμα[κα ἐ]
- 90 πὶ τὸν ναὸν, αὐτὸς δὲ τὸ με
 ἐν καὶ ἄνω ἐπὶ τοῦ θ[ρόνου]
 [κ]αὶ τὰγ κλίμακα μικρὸν κα[τέβη]
 πρᾶτον ἀγανακτῶν τ[ᾶ]ι πρά[ξει] χω]-
 λῶι ἐόντι αποτολμ Ἀμ[έρας δὲ γενομένης ἐκ τοῦ Ἄβ[α]του ὑγιῆς ἐ]-
 ξῆλθε. Καφ[ε]σ[ί]ας Ἄσ]-
 κλαπιοῦ θεραπεύμασιν ἐπι
 δεταὶ λέγων ὡς εἰ δύναμιν
 τᾶς ὕβρ[ε]ος ποινὰς λαμβάνω[ν]
 τοῦ Βουκεφάλα ἐν τᾶι ἔδραι
- 100 μεν τὸμ πόδα παραχρῆμα καὶ
 ὕσ[τ]ερρον δὲ πολλὰ καθικτεῦ[σαντα ὑγιῆ ἐπόησε].
 Κλειμένης ἀργεῖος ἀκρατῆς [τοῦ σώματος. Οὗτος ἰκέτας εἰς τὸ Ἄβ[α]
 τον ἐνεκάθευδε καὶ ὄψιν εἶδ[ε], ἐδόκει οἱ τὸν θεὸν πε]-
 ριλιξῆαι περὶ τὸ σῶμα καὶ μια [ἄγειν]
- 105 νιν ἐπὶ τινα λίμναν, ἃς τὸ ὕδωρ
 δ' αὐτοῦ ἔθεν διακειμένου τὸν α πολ]
 λούς τῶν ἀνθρώπων εἰς ταῦτα φα[μεν] [ἄ]
 φικνῶνται εἰς τὸ τέμενος εοντε
 τοιοῦτον ποιήσοι ἄλλ' ὑγιῆ ἀποπ[έμψοι. Ἀμέρας δὲ γενηθείσας ἄσ]-
 κηθῆς ἐξῆλθε. Αἰαιτος κυρ[αναῖος. Οὗτος ἀκρατῆς ἐτύγχα]-
 νε τῶγ γονάτων, ἐγκαθεύδων δὲ ἐνύ[πνιον εἶδε, ἐδόκει οἱ τὸν θεὸν]
 τοὺς ὑπηρέτας κέλεσθαι ἀειραμέ[νους νιν ἐξενεγεῖν ἐκ τοῦ ἄ]
 δύτου καὶ καταθέμεν πρὸ τοῦ ναοῦ, ἐ[πεὶ δὲ αὐτὸν οὔτοι ἔξω ἤνεγ]-
 καν, ἄρμα ζεύξαντα τὸν θεὸν ἵππων πε[ριέρχεσθαι πρὸ τοῦ ναοῦ κύ]-
 κλωι καὶ καταπατεῖ[ν] νιν τοῖς ἵπποις, [καὶ ἐκ τούτου νιν ὀρθόν γε]-
 νῆσθαι εὐθύς. Ἀμέρας δὲ γενομένης ὑγ[ιῆς ἐξῆλθε]. [Ἀνδρομέ(;)]-
 δα ἐκ Κεθν. Αὐτὰ περὶ παιδῶν ἐγκαθεύδ[ουσα ἐνύπνιον εἶδε, ἐδό]

- και οί ἐν τῷ ὑπνωί δράκων ἐπὶ τὰς γαστ[έρος ἐλθεῖν (;) και ἐκ τούτου]
 παῖδες οί ἐγένοντο πέντε *Τίμω[ν λόγγαι(;) τρω]*
- 120 *θεῖς ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν.* Οὗτος ἐγκαθεύ[δων ἐνύπνιον εἶδε, ἐδό]
 και οί ὁ θεὸς ποῖαντρίψας ἐγγεῖν εἰς τ[ὸν ὀφθαλμόν τι, και ὑγι]-
 ἡς ἐγένετο. *Ἐρασίππα ἐκ Καρυιᾶν . [Αὐτα]*
- 125 εἶχε τὰ γαστέρα και ἐπέπρητο ὄλα και ο[ὐκ ἐδύνατο ἔρπειν (;) ἐγκα]-
 θεύδουσα δὲ ἐνύπνιον εἶδε, ἐδόκει οί ὁ θε[ὸς τὰν γαστέρα ἀντρί(;)]-
 θων φιλησαί νιν, μετὰ δὲ τοῦτο φιάλαν οί δό[μεν φάρμακον ἔχουσαν]
 και κέλεσθαι ἐκπιεῖν ἔπειτα ἐμείν κέλεσ[θαι [ἔπειτα ;]
 δὲ ἐμπλησαι τὸ λώπιον τὸ αὐτῆς. Ἀμέρας δὲ γ[ενομένης ὄρηι αὐτα]
 τὸ λώπιον μεστὸν, ὦν ἐξήμεσε κακῶν, και ἐκ τού[του ὑγιῆς ἐγένε]-
 το. *Νικασιβούλα μεθαρία περὶ παιδῶ[ν]. Αὐτα ἐγκαθεύδουσα]*
- 130 ἐνύπνιον εἶδε, ἐδόκει οί ὁ θεὸς δράκοντα με[γαν
 φέρων παρ' αὐτάν, τούτωι δὲ συγγενέσθαι αὐτά[ν και ἐκ τούτου]
 παῖδες οί ἐγένοντο εἰς ἐνιαυτὸν ἔρσενες δ[ύο]
κίανος, ποδάγραν. Τούτου ὑπαρχᾶν ποτιπορευο[μένου]
- 134 αὐτοῦ τοὺς πόδας και ἐξαμιάσσων ὑγιῆ ἐπόη[σε].

Στίχ. 1. Τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἰαμάτων σημειῶ και ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ, διακρίσεως ἕνεκα, διὰ κυρτῶν γραμμῶν. Περὶ τοῦ τρόπου δὲ τῆς συντάξεως αὐτῶν ἴδε Α' ἐπιγραφὴν (σελ. 226, σημ. ἐν στ. 98).

Στίχ. 2. Ἔσσας : Ἡ σύνταξις ἔχει οὕτως : ὑπὲρ ταύτας, ἔσσας ἐλ Λακεδαίμονι, ἡ μάτηρ ἐνεκάθευδεν. Ἡ πάσχουσα δηλαδὴ θυγάτηρ ἔμεινεν ἐν Λακεδαίμονι και μόνη ἢ μήτηρ αὐτῆς ἦλθεν εἰς Ἐπίδαυρον και ἐνεκάθευδεν ἐν τῷ Ἀβάτω ὑπὲρ αὐτῆς, ὡς ἐκφαίνεται ἐκ τῶν ἐν στ. 5-6.

Στίχ. 3. τὰν κεφαλᾶν : Οὕτω και ἐν στ. 4 και 15· ἀλλ' ἐν στ. 13 τὰν κεφαλᾶν, ἐν στ. 33 και 42, τὰν κοιλίαν, ἐν στ. 40 τὰν κοιλίαν κτλ. Τοιαῦτα διαφορούμενα ὑπάρχουσι ἔτι : ἀνοσχίσσας (στ. 17) και ἀνοσχίσας (στ. 33), συρράψας (στ. 18) και συνράψας (στ. 33) κτλ.

Στίχ. 8. Βεβαία συμπλήρωσις τοῦ ἐν τῷ στίχῳ τούτῳ κενοῦ φαίνεται μοι ἀδύνατος· ἀντὶ δὲ πιθανῆς τινος προτιμητέον νὰ μένη τὸ κενὸν ὡς ἔχει, ἀφ' οὗ ἐξ αὐτοῦ οὐδόλως παραβλάπτεται ἢ ἔννοια. Ἐν στ. 35 ἀπαντᾷ : ἰατρα ἀποπέμπειν εἰς Ἐπίδαυρον· κατὰ ταῦτα ἐδυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὸ κενὸν διὰ τοῦ : εἰς ἱερὸν, ἀλλ' ἢ παράλειψις τοῦ ἄρθρου καθιστᾷ ἀμφίβολον τὴν συμπλήρωσιν

ταύτην. Βεβαία θὰ ἦτο ἡ συμπλήρωσις ἀνὸς ἀριθμὸς τῶν ἐλλειπόντων γραμμῶν ἐπέτρεπεν ἡμῖν νὰ γράψωμεν : εἰς τὸ ἱερὸν.

Στίχ. 10. Ἀρισταγόρα τροζανία κτλ. Τὸ ἱαμα τοῦτο εἶνε ἐκεῖνο, φαίνεται, ὅπερ παραδίδει ἡμῖν ὁ ρηγίνος ἱστοριογράφος Ἴππυς. Ἴδε Α' ἐπιγραφὴν σελ. 219-220. Ἡ διὰ τοῦ τροζανία συμπλήρωσις εἶνε βεβαία, διότι, ἐπειδὴ ἐκ Τροιζήνος ἦτο ἡ πάσχουσα, διὰ τοῦτο ἐνεκάθευδεν ἐν τῷ ἐν Τροιζήνι ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἱάματι τούτῳ μαθητόμενον ὅτι ἐν Τροιζήνι ὑπῆρχεν ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Τοῦτο δὲ ἐπιβεβαιῶν και νόμισμα τῶν Τροιζηνίων, ἐν ᾧ εἰκονίζεται Ἀσκληπιὸς ὄρθιος πρὸ βωμοῦ (ἴδε *Mionnet* S. 4, 268, 196).

Στίχ. 11. ἐδόκει οὐ : ὅ ἐστιν ἐδόκει οὐ τὰν κεφαλᾶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπομακρύνεται τὸ οὐσιαστικόν, ᾧ συνάπτεται ἢ ἀντωνυμία, προτιμητέον ἦτο ἀντὶ τῆς γενικῆς ἢ δοτικῆς οἰ' ἴσως μάλιστα κατὰ λάθος ὁ χαρακτῆς ἀντὶ οἰ' ἔγραψεν οὐ.

Στίχ. 12. τοὺς υἱοὺς τοῦ θεοῦ : κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ρηγίνου ἱστοριογράφου παραδιδόμενα οὐχὶ οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ, ἀλλ' οἱ ζάκοροι ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν τῆς πασχούσης.

Στίχ. 15. Ἡ διὰ τοῦ ὕπαρ συμπλήρωσις ἐγέ-

νετο κατὰ τὰ ἐν τῇ Α' ἐπιγραφῇ (στ. 128) καὶ κατὰ τὸ ἐν στ. 37 τῆς προκειμένης. Τοῦτο δὲ ἐπιβεβαιούται καὶ ἐκ τῆς ἐννοίας, διότι ὁ ἱερεὺς ἐν καιρῷ ἡμέρας εἶδε τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς ἀποκεκομμένην ἀπὸ τοῦ σώματος, κατ'ἀκολουθίαν εἶδεν αὐτὴν οὐχὶ κατ'ὄναρ ἀλλ' ὄπαρ.

Στίχ. 17. Ἀπὸ τοῦ στίχου τούτου ἀραιοῦνται τὰ γράμματα ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ οὕτω ἀπὸ τοῦδε οἱ στίχοι ἔχουσιν ἐν γράμμα ὀλιγώτερον.

Στίχ. 19. Πόσα γράμματα ὑπῆρχον πρὸ τοῦ Γ, τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰάματος, εἶναι ἄγνωστον ἐσημείωσα μόνον ἐν, ὁρμώμενος ἐξ ἧς προτείνω συμπληρώσεως.

Ἐν τῇ λ. ἀλικὸς ὁ χαρακτὴρ ἐκ παραδρομῆς τῆς χειρὸς ἔγραψε Δ ἀντὶ Λ. Τοιαῦτα λάθη ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ὑπάρχουσιν ἔτι τὰ ἐξῆς· α') ἐν στίχῳ 25 ἐν τῷ λατομήσας ἐγράφη Δ ἀντὶ Λ, β') ἐν στ. 31 ἐν τῷ [α]λίαν ἀντὶ Λ ἐγράφη Α, γ') ἐν στ. 40 ἐν τῷ [συ]λλαβό[ν]τας ἀντὶ Λ ἐγράφη Α.

Περὶ ἀναγραφῆς ἐν ταῖς στήλαις ταύταις θεραπείας ἀνδρῶν ἀλικῶν, ἧτοι κατοίκων τῆς Ἀλικῆς (πρβ. καὶ στ. 69) ἴδ. Α' ἐπιγραφὴν σελ. 227 σημ. ἐν στ. 120. Πρβ. καὶ τὴν κατωτέρω, ἐν στ. 77-82 σημείωσιν.

Στίχ. 20-21. ἀποκολυμβίσας : σωθεῖς κολυμβῶν. Πρβ. τὸ παρὰ Θεουκυδίδει (4, 25) «μῖαν ναῦν αὐτοῖς ἀπόλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολυμβησάντων». Τὴν μετὰ ταῦτα λέξιν δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν διὰ τοῦ θάλασσαν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀποκολυμβίσας εἰς τὰν θάλασσαν ἢ ἔννοια δὲν εὐδοῦται· προτιμητέον εἶναι νὰ συμπληρώσωμεν δι' ὀνόματος χώρας τινος.

δενδρουῶν : ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῷ λίθῳ εἶναι βεβαία, ἀλλ' ὁ σχηματισμὸς τῆς λέξεως καὶ ἡ ἔννοια ἀσαφής· ἴσως εἶναι μετοχὴ ἐκ ρήματος δενδρουῶ, ὅπερ ἐσχηματίσθη, φαίνεται, ὡς τὸ γινώσκον δενδρουάζω. Κατὰ ταῦτα δενδρουῶν θὰ δηλοῖ δένδροις ἢ δρυσικρυπτόμενος. Πρβ. τὸ παρ' Εὐσταθίῳ (Ὁδ. σ. 1796, 19) : «ὁ τότε κατὰ τοὺς δενδρουάζοντας βίος καὶ βαλανηφαγοῦντας». Δυνάμεθα ὁμῶς ν' ἀναγνώσωμεν καὶ ἀπλῶς ἐνδρουῶν (ἔπειτα δ' ἐνδρουῶν), καὶ ἡ σημασία τῆς λέξεως θὰ εἶναι ἡ αὐτή, διότι θὰ σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνδρουον ἢ ἐκ τοῦ ἐν-δρῶς. Ἀλλ' ἐπειδὴ

ἡ λ. ἔπειτα ἀπαντᾷ ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ (στ. 32) ἀνεὺ τοῦ δέ, διὰ τοῦτο προτιμητέα εἶναι ἴσως ἡ ἀνάγνωσις δενδρουῶν. Περὶ δὲ τῆς παραγωγῆς τοῦ δενδρουάζω ἴδε Curtius, Grund-züge d. Griech. Etym. I, 204.

τόπον ξηρόν : Πρβ. τὸ παρὰ Πλουτάρχῳ (Ἀλέξ. 4) : «οἱ ξηροὶ καὶ διάπυροι τόποι τῆς οἰκουμένης».

Στίχ. 24. Ἐν τῷ στίχῳ τούτῳ γίνεται παράβασις τῆς στοιχηδὸν γραφῆς, χαραχθέντος τοῦ Ο μετὰ τὸ δύο γραμμάτων τοῦ ἀνωτέρω στίχου. Τοιοῦτόν τι συμβαίνει καὶ ἐν στ. 81.

Στίχ. 25. ὕος : διὰ μόνου τοῦ υ γεγραμμένον, ἐν τοῖς στίχοις ὁμῶς 12 καὶ 63 διὰ τοῦ υι.

Στίχ. 26. ἔτος : Συμπληρῶ οὕτως ὁρμώμενος ἐκ τῶν ἐν τῇ Α' ἐπιγραφῇ (στ. 2) Κλειῶ πένθ' ἔτη ἐκύησε.

Στίχ. 26-35. Ἡ Σωστράτη ἦτο ἔγγυος ἐν ἔτος, δὲν ἔφερον ὁμῶς ἐν τῇ κοιλίᾳ βρέφος ἀλλὰ σκώληκας τινας, ἔλμινθας ἴσως, ὡς ἐκ τῶν κατωτέρω φαίνεται· δεινῶς δὲ ἐπὶ τούτῳ πάσχουσα ἀφίκετο εἰς τὸ ἱερὸν φορυάδαν κτλ.

Ἀπὸ τοῦ ἰάματος τούτου ἐν τῷ τέλει τῶν στίχων καταλείπεται μείζον περιθώριον καὶ οὕτως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ποσοῦ τῶν γραμμάτων ἐκάστου στίχου ἐλαττοῦται βαθμηδόν.

Στίχ. 29-30. Μετὰ δὲ τοῦτο : ἐν τῷ δηλαδὴ οἴκαδε ἀπεκομίζετο.

Κόρονος : ἄγνωστον ἡμῖν ὄνομα χωρίου τινός, φαίνεται, μετὰ τὸ Ἐπιδαυρίας καὶ Φερῶν.

Ἡ σύνταξις ἔχει οὕτως : Μετὰ δὲ τοῦτο ἀνήρ τις, εὐπρεπῆς τὰν ὄψιν, ἔδοξε συμβολῆσαι περὶ Κόρονος αὐτᾶ καὶ τοῖς ἐπομένοις.

Στίχ. 32-33. πάμπολυ : συμπληρῶ οὕτω κατὰ τὰ ἐν στίχῳ 45-46 : πλῆθος τι πάμπολυ.

ποδανιπτῆρας : Τοῦτο εἴρηται ἐνταῦθα ὡς μέτρον ὀρίζον τὸ πάμπολυ, ἐξήγαγε δηλαδὴ ὁ θεὸς τοσοῦτον πλῆθος ἐλμίνθων (;), ὥστε ἐπληρώθησαν δι' αὐτῶν δύο ποδανιπτῆρες (=λεκάναι). Πρβ. καὶ τὰ ἐν στ. 57.

Στίχ. 35. Κύων : Περὶ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ κυνῶν ἴδε Α' ἐπιγραφὴν σελ. 228 σημ. ἐν στ. 125. Ἐνταῦθα δὲ προσθετέον ὅτι ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ταύταις μνημονευομένων κυνῶν ὁρμώμενος ὁ S. Rei-

nach ἠρμήνευσεν ἔν τινι συνεδριάσει τοῦ γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου τὴν αὐτὴν λέξιν ἀπαντῶσαν ἔν τινι φοινικικῇ ἐπιγραφῇ εὐρεθείσῃ ἐν Κύπρῳ (Kelehim = κύνες) ὑποστηρίζας ὅτι ἡ ὑπαρξίς κυνῶν ἐν τῷ ἐν Κύπρῳ ναῶ (ἡ ἐπιγραφή εἶνε ἀναγραφή διαφόρων ἐξόδων γενομένων διὰ τινος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ναοῦ διατελοῦντος καὶ δὴ διὰ κῆρας) εἶχε τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν καὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ. Ἴδε *Revue critique* 1884 N° 37 σελ. 202.

Ἐκ τούτων καθίσταται ἀρκούντως πιθανὴ ἡ φοινικικὴ καταγωγὴ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἀφοῦ ἄλλως γνωστὸν εἶνε ὅτι καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ Ἀσκληπιὸς δύναται νὰ παραχθῇ ἐκ τῶν σεμιτικῶν διαλέκτων (ἴδ. Sikler, *Die Hierogl. im Myth. des Asklepios*). Ἄξιον δὲ μνεῖας ὡς πρὸς ταῦτα εἶνε καὶ τὸ παρὰ Πausanίᾳ (7, 23, 7): « Ἐν τούτῳ τοῦ Ἀσκληπιοῦ » τῷ ἱερῷ ἐς ἀντιλογίαν ἀφίκετο ἀνὴρ μοι Σιδόνιος, » ὃς ἐγνωκέναι τὰ εἰς τὸ θεῖον ἔφρασκε Φοίνικας τὰ » τε ἄλλα Ἑλλήνων βέλτιον, καὶ δὴ καὶ Ἀσκληπιῶ » πατέρα μὲν σφᾶς Ἀπόλλωνα ἐπιρημίξειν, » θνητὴν δὲ γυναῖκα οὐδεμίαν μητέρα » κτλ.

Στίχ. 40. Παρατηρητέον ὅτι ὁ θεὸς ἐμφανίζεται οὐχὶ μόνος, ἀλλ' ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ. Ἴδε καὶ στ. 112. Ἐν τοῖς πολυμόρφοις ἄρα ἀναθηματικοῖς τῷ Ἀσκληπιῷ ἀναγλύφοις δὲν πρέπει νὰ ἀναζητῶμεν πάντοτε ἐν ταῖς διαφόροις μορφαῖς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπηρετάς τοῦ θεοῦ· τοιοῦτοι δὲ εἶνε ἴσως οἱ ἱερεῖς, πυρφόροι, νεωκόροι κτλ.

Στίχ. 41. ρόπτρον: εἶνε τὸ παρ' Ἡσυχίου ροπτίον ὃ ἐστὶ ρόπτρον.

Στίχ. 43-44. Μόνον ἐνταῦθα ἀπεχωρίσθησαν τὰ γράμματα τῆς αὐτῆς συλλαβῆς (ἐκ) ἐν τῷ τέλει τοῦ προηγουμένου καὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐπομένου στίχου.

Στίχ. 50-54. Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἰάματι τούτῳ ὑποδηλοῦται ὅτι ἐκ παλαιῶν χρόνων ὑπεβάλλοντο οἱ ἀσθενεῖς ἐν τῷ ἱερῷ εἰς σωματικὰς ἀσκήσεις.

Στίχ. 55. ἀστάσας: κατ' ἀποκοπὴν τοῦ Ν, ἀντὶ ἀνστάσας. Οὕτω καὶ ἐν τῇ Α' ἐπιγραφῇ ἀπαντᾷ (στ. 112) ἀστάς ἀντὶ ἀνστάς.

Στίχ. 60. Περὶ παίδων: ἡ συμπλήρωσις αὐτῆ καὶ ἔτι ἡ ἐν στ. 82 (περὶ τέκνων) βεβαιοῦται ἐκ τῶν ἐν στ. 117.

Ἀπὸ τοῦ 61 στίχου εἶνε ἀδύνατον νὰ ὁρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἐλλειπόντων γραμμάτων. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ὠρίσθη ἐν τῇ μεταγραφῇ καὶ ἐν τῷ ἐπιγραφικῷ κειμένῳ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν, τοῦ νὰ βλέπῃ ὁ ἀναγνώστης προχείρως πόσα εἶνε, ὡς ἔγγιστα, τὰ ἐλλείποντα γράμματα.

Στίχ. 65. Συνεπλήρωσα διὰ τοῦ ἐνιαυτὸν κατὰ τὰ ἐν τῇ Α' ἐπιγραφῇ: « *Εὐῖπτος λόγχαν* ἔτη ἐφόρησε ἐξ ἐν τᾶ γνάθῳ ».

Στίχ. 77-82. Τὸ ἶμα τοῦτο ἦτο ἀρκετὰ περίεργον, ἀλλ' ἔννοιαν αὐτοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν, εἰμὴ μόνον ὅτι ἐπακολούθημα ἔσχε τὴν ἴδρυσιν τεμένους τῷ Ἀσκληπιῷ. Τοῦτο ἀναπολεῖ μοι ἕτερον ἶμα τοῦ ἐξ Ἐπιδαύρου Ἀσκληπιοῦ, ὅπερ παραδίδει ἡμῖν ὁ Πausanίᾳς (10, 38, 13), τὸ ἐξῆς: « Τοῦ δὲ Ἀσκληπιοῦ τὸ ἱερὸν ἐρείπια ἦν, ἐξ ἀρχῆς δὲ ὑποδόμησεν αὐτὸ ἀνὴρ ἰδιώτης Φαλύσιος. » νοσήσαντι γὰρ οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐ πολὺ ἀποδέον τυφλῷ ὁ ἐν Ἐπιδαύρῳ πέμπει θεὸς Ἀνύτην τὴν ποιήσασαν τὰ ἔπη φέρουσαν σεσημασμένην δέλτον· τοῦτο ἐφάνη τῇ γυναικὶ ὄψις ὀνείρατος, ὑπαρ μέντοι ἦν αὐτίκα· καὶ εὐρέ τε ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῆς σεσημασμένην δέλτον, καὶ πλεῖσασα εἰς τὴν Νάυπακτον ἐκέλευσεν ἀφελόντα τὴν σφραγίδα Φαλύσιον ἐπιλέγεσθαι τὰ γεγραμμένα· τῷ δὲ ἄλλως μὲν οὐ δυνατὰ ἐφαίνετο ἰδεῖν τὰ γράμματα ἔχοντι οὕτω τῶν ὀφθαλμῶν· ἐλπίζων δέ τι ἐκ τοῦ Ἀσκληπιοῦ χρηστὸν ἀφαιρεῖ τὴν σφραγίδα, καὶ ἰδὼν ἐς τὸν κηρὸν ὑγιῆς τε ἦν, καὶ δίδωσι τῇ Ἀνύτῃ τὸ ἐν τῇ δέλτῳ γεγραμμένον, στατήρας δισχιλίους χρυσοῦ. » Τὸ ἶμα τοῦτο ἀνέγραψα ἐνταῦθα ὀλόκληρον διότι εἶνε τοιοῦτον, οἷα καὶ τὰ ἐν ταῖς προκειμέναις στήλαις, καὶ διότι ἐγένετο καθ' ὃν χρόνον περίπου (ἡ Ἀνύτη ἤκμαζε περὶ τὸ 300 π. Χ.) κατεγράφοντο ἐπὶ τοῦ τοῦ λίθου τὰ ὑπ' ἐξέτασιν ἰάματα. Ἐκ τούτου φαίνεται ἔτι πόσον μεγάλα ἦσαν τὰ ἱατρα, ἅτινα ἐλάμβανεν ὁ Ἀσκληπιός! 2000 χρυσοὶ στατήρες ἰσοδυναμοῦσι περίπου κατὰ τὸ ἡμέτερον νόμισμα πρὸς 60,000 δραχμῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀσθενὴς ἦτο ἐξ Ἀλικῆς, καταφανὲς εἶνε ὅτι ἡ πόλις, ἧς γίνεται μνεῖα ἐν στίχῳ 75,

θὰ ἦτο ἡ Ἀλίκη. Τοῦτο δὲ ὑπενθυμίζει ἡμῖν αὖθις τὸ μνημονευθὲν ἐκεῖνο περὶ Ἀλίκης χωρίον τοῦ Παυσανίου (2, 31, 1) « ἡ δὲ Ἀλίκη τὰ μὲν ἐφ' ἡ- » μῶν ἐστὶν ἔρημος, ὤκειτο δὲ καὶ αὕτη ποτέ, καὶ » Ἀλικὸς λόγος ἐν στήλαις ἐστὶ ταῖς Ἐπιδαυ- » ρίων, αἱ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὰ ἰάματα ἐγγεγραμ- » μένα ἔχουσιν· ἄλλο δὲ σύγγραμμα οὐδὲν οἶδα » ἀξιόχρεων, ἔνθα ἡ πόλεως Ἀλίκης ἢ ἀνδρῶν » ἐστὶν Ἀλικῶν μνήμη ». Τὸ Ἀλικὸς λόγος δη- λοῖ ἐνταῦθα : λόγος περὶ Ἀλίκης, περὶ αὐτῆς τῆς πόλεως καὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν : ἔνθα ἡ πόλεως Ἀλίκης ἢ ἀνδρῶν ἐστὶν Ἀλικῶν μνήμη. Τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος, ἐν μὲν τῇ Α' τῶν στηλῶν εἶδομεν ὅτι γίνεται μνεῖα ἐνὸς Ἀλικοῦ θεραπευθέντος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἐν δὲ τῇ προ- κειμένη γίνεται μνεῖα δύο καὶ ἔτι καὶ αὐτῆς πιθα- νῶς τῆς πόλεως, ὥστε τὸ τοῦ Παυσανίου χωρίον ἐπιβεβαιοῦται καθ' ὅλοκληρίαν.

Στίχ. 77. Ἡ διὰ τοῦ Δελφοῦς συμπλήρωσις βεβαιοῦται διὰ τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ στίχῳ : ὁ θεὸς ἔχρησε.

Στίχ. 84. Συνεπλήρωσα : ἐπερωτῆν νιν : κατὰ τὰ ἐν στ. 16 καὶ 58 τῆς Α' ἐπιγραφῆς.

Στίχ. 95-101. Ἐν τῷ ἰάματι τούτῳ πρόκειται περὶ δυσπιστίας πρὸς τὴν θεραπευτικὴν τοῦ Ἀσκλη- πιοῦ δύναμιν, ὡς καὶ ἐν τῇ Α' ἐπιγραφῇ στ. 22-23 καὶ 33-41.

Στίχ. 102. τοῦ σώματος : συνεπλήρωσα οὕτως ὀρηθεῖς ἐκ τῶν ἐν στ. 104 (ἴδε καὶ Α' ἐπιγραφῆν στ. 117). Ὡς πρὸς δὲ τὴν συμπλήρωσιν *ικέτας* πρὸ Α' ἐπιγραφῆν στ. 15, 23 καὶ 34.

Στίχ. 115. Ἐκ τῆς συντάξεως τῶν προηγου- μένων περιέμενέ τις καὶ καταπατεῖν νιν, δηλαδή ἀπαρέμφατον καὶ οὐχὶ ὀριστικὴν· ἀλλ' ἴσως ὁ χα- ράκτης παρέλειψε κατὰ λάθος τὸ ἐν Ν.

Τὸ ἰαμα ἐγένετο νομίζω καθ' ὃν τρόπον τὸ ἐν τῇ Α' ἐπιγραφῇ (στ. 111-112) καὶ ἐκ τούτου ὀρμώ- μενος προτείνω τὴν συμπλήρωσιν : καὶ ἐκ τούτου νιν ὀρθὸν γενέσθαι.

ἐκ Κεθυ : Τοῦτο θὰ εἶνε συγκατὰ γεωγραφικοῦ τινος ὀνόματος. Ἴσως ἡ νῆσος Κυθήρη, Κύθηρα, ἐκαλεῖτο πρὸς τούτους κατ' ἀναγραμματισμὸν Κε- θύρη ἢ Κέθυρα. Ἀλλ' ἴσως καὶ ὁ χαρακτῆς

παρήλλαξε κατὰ λάθος τὴν θέσιν τοῦ υ καὶ ε.

Στίχ. 133. ποτιπορευομένου : περὶ τοῦ ποτὸ καὶ ποτέ, καθ' ἑαυτοῦ καὶ ἐν συνδέσει, ἴδε Α' ἐπι- γραφῆν σελ. 223 σημ. ἐν στ. 13. Τὸ μετὰ ταῦτα δὲ κενὸν δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν ἴσως διὰ τοῦ κύων (ἢ δράκων) ἔδακε. Ἡ λ. ὑπαρχὰν ἀπαντᾷ καὶ ἐν τῇ Α' ἐπιγραφῇ (στ. 75), ἀλλ' ἡ σημασία αὐτῆς ἐνταῦθα εἶνε δυσδιάγνωστος.

Ἄριθ. 81.

Πλάξ τετραγωνικοῦ βάρου ἐκ τιτανολίθου, ἐν ἧ :

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΛΥΚΟΡΤΑΝΘΕΑΡΙΔΑΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙ
ΤΑΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΑΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΑΥΤΑΝ

Ἄ πόλις ἁ τῶν Λακεδαιμονίων
Λυκόρταν Θεαρίδα μεγαλοπολί-
ταν ἀρετᾶς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας,
ἅς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν.

Πρὸ καὶ ἑτέραν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐπιγραφῆν ἐν Ἀθη- ναίῳ τόμ. Γ'. σελ. 528. Ὑψ. 0,88, πλ. 0,78, πχ. 0,30.

Ἄριθ. 82.

Ἐτέρα πλάξ ἐκ βάρου ἐν ἧ :

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΝΕΡΩΝΑ
ΥΠΑΤΟΝΤΟΝΑΥΤΑΣΠΑΤΡΩΝΑ

Ἄ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Τιβέριον Κλαύδιον Νέρωνα,
ὑπάτον, τὸν αὐτᾶς πάτρωνα.

Ὑψ. 0,58, πλ. 0,72, πχ. 0,38.

Ἄριθ. 83.

Ἐτέρα πλάξ βάρου ἐν ἧ :

ΑΡΧΩΑΣΤΥΛΑΙΔΑΕΠΙΔΑΥΡΙΑ
ΕΧΕΚΡΑΤΕΙΑΝΔΑΜΟΚΛΕΟΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΝΤΑΝΑΥΤΑΣΜΑΤΕΡΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Ἀρχὴ Ἀστυλαΐδα ἐπιδαυρία
Ἐχεκράτειαν Δαμοκλέος
Ἐπιδαυρίαν τὰν αὐτᾶς ματέρα
Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι.

Τὸ κύριον ὄνομα Ἀστυλαΐδας εἶνε γνωστὸν καὶ ἐξ ἐτέρας ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἀνεκδότου ἔτι, ἐπιγραφῆς. Ὑψ. 0,64, πλ. 0,86, πχ. 0,64.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

ΟΙ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΟΙ ΤΑΦΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ Ἰλιάδι προκειμένου περὶ τῆς ταφῆς τοῦ Πατρόκλου καὶ τοῦ Ἑκτορος περιγράφει τοὺς τάφους τῆς ἐποχῆς του λίαν λεπτομερῶς ὡς ἐξῆς περίπου· ἀφοῦ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἔκαιον τὸν νεκρὸν ἐπὶ τῆς πυρᾶς, ἔσκαπτον ἔπειτα λάκκον (κάπετον κοίλην Ω 797), ἔθετον ἐν αὐτῷ τὴν τὰ ὄσθα περιέχουσαν κάλπιν καὶ τὸν ἐσκέπαζον διὰ λίθων· ἔπειτα ἐχάρασσον περὶ τὸν λάκκον κύκλον (σημα τε τορνῶσαντο Ψ 255) ἄλλοτε μεγαλείτερον καὶ ἄλλοτε μικρότερον καὶ ἔκτιζον ἐπ' αὐτοῦ τοίχον (θεμειλιά τε προβάλλοντο αὐτ.) οὐχὶ πολὺ ὑψηλόν, εἰς ὃν εἰσεφόρουσαν γῆν καὶ ἔχωνον τὸν τύμβον. Πρὸς τὴν περιγραφὴν ταύτην συμφωνοῦσι περίπου καὶ οἱ πλείστοι τῶν σωζομένων τύμβων(1). Οἱ λεγόμενοι ὅμως προϊστορικοὶ τάφοι, οἱ θολωτοὶ καὶ οἱ ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως Μυκηναίων εὐρεθέντες φαίνονται τόσῳ διάφοροι τῶν Ὀμηρικῶν, ὅσῳ καὶ ἀλλήλων· καθόσον δ' ἐγὼ γινώσκω δὲν ἠρευνήθη ἀκόμη ἀκριβῶς, ἐὰν ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι πραγματικῶς τόσον μεγάλη, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται, ἢ ἂν ὑπάρχη σχέσις τις τῶν τριῶν τούτων συστημάτων εἴτε πρὸς ἀλληλα εἴτε πρὸς ἣθητινὰ καὶ ἔθιμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων· ἐν ἄλλαις λέξεσι δὲν ἠρευνήθη ἀκόμη οὔτε ἡ ἀρχὴ οὔτε τὸ τέλος αὐτῶν. Τὴν ἔρευναν ταύτην προτίθεμαι ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ.

Τάφοι θολωτοί. Οὗτοι ἂν καὶ ἔφθασαν ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸν ὑψιστὸν βαθμὸν τελειότητος, δὲν εἶναι

(1) Π. χ. ὁ ὑπὸ τοῦ Frank Calvert ἀνοικθείς τύμβος τῷ 1856 ἐν Τροίᾳ (Schliemann Antiquités Troyennes σ. 17).

ὅμως καὶ ἴδιοι αὐτῇ ἀποκλειστικῶς. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν Ἀσίᾳ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ἐδανείσθη τόσα πράγματα, δὲν εὐρέθησαν τὰ πρωτότυπα αὐτῶν, καίπερ ἐζητήθησαν ἐκεῖ καὶ ὑπετέθησαν ὑπὸ τινῶν ὡς ὑπάρχοντα. Εἶναι ὅμως ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν γνωστὸν εἶδος τι τάφων ἐν Σκανδιναβίᾳ καὶ ἐνιαχοῦ τῆς λοιπῆς βορείου Εὐρώπης ὁμοιάζον τοῖς θολωτοῖς, ἂν καὶ αὐτοὶ εἶναι πολὺ ἀπλούστεροι. Ἰδίως ἡ στέγη τῶν δὲν ἀποτελεῖται ὑπὸ θόλου, ἀλλὰ καὶ οἱ τοῦ Σπάτα δὲν εἶναι κυρίως θολωτοί. Εἶναι ὅμως περιφερεῖς ἢ ἐλλειψοειδεῖς, ἔχουσι δρόμον καὶ καλύπτονται ὑπὸ τύμβου. Τὰ κοινὰ ταῦτα κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν τε θολωτῶν καὶ τῶν τάφων τῆς Σκανδιναβίας ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, καὶ ἐπειδὴ διὰ τοὺς τελευταίους οἱ βόρειοι ἀρχαιολόγοι ἔλυσαν πρὸ πολλοῦ τὸ ζήτημα παραδεχθέντες, ὅτι ἀπομιμοῦνται πραγματικὰ καλύβας (1), νομίζω ὅτι τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ ὑποτεθῇ καὶ διὰ τοὺς θολωτούς. Ἐκεῖνοι δηλαδὴ παρετήρησαν, ὅτι πολλοὶ ἀπολίτιστοι λαοὶ τῆς σήμερον κατασκευάζουσι τὰς καλύβας τῶν καθ' ὅλα ὁμοίας τοῖς τάφοις τούτοις· τοιοῦτοι λαοὶ εἶναι οἱ Ἑσκιμῶι καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Γροιλλανδίας καὶ τῆς Σιβηρίας. Ἡ ἰχνογραφία τῶν ἀθλίων τούτων καλυβῶν ὀλίγον ἢ οὐδόλως διαφέρει τῆς τοῦ μεγαλοπρεποῦς θησαυροῦ τοῦ Ἀτρέως· εἶναι περιφερεῖς, κείνται συνήθως ὀλίγον βαθύτερα τῆς ἐπιφανείας

(1) Ἴδε Nilson Stone age of Scandinavia σ. 124-168. Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρω· τὸ ἀναφέρει ὁ Lubbock Vorgeschiehtliche Zeit I σ. 127. ἔξ.